

BARCS és VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer:
vasárnap.

Felolós szerkesztő és kiadó
Skribaek Géza.

Egész évre 8 kor. félévre 4 kor. negyedévre 2 kor.
Nyilttér sora 40 fillér
Hirdetések nagyság szerint

Hirdetmény.

A „Magyar-szlavon kerületi hitelszövetkezet“

1901—1903. évtársulata folyó év
végével megszűnik, az alapsza-
bályok értelmében.

1904. január 1-én

3 évi időtartamra

egy új évtársulat lép életbe
részjegyenként 20 filléres heti
befizetéssel.

Értesítetnek tehát mindazok,
kik résztvenni óhajtanak, hogy
részvényeket a hitelszövetkezet
helyiségében előjegyezni szives-
kedjenek.

Az előjegyzésnél részvényen-
ként **12 fillér beírási díj** fizetendő.

Bares, 1903. okt. 15.

Az Igazgatóság.

Uri sport.

Szemere Miklósnak, az ismert,
kiváló sportmannak pusztaszent-
lőrinczi lövőházában a tavasz óta
nemes sportnak hódolnak. Hazai
és külföldi ezéllövők versenyez-
tek ott egymással már két ízben
is Szemere Miklós protektorátu-
sa alatt. Az egyik verseny a ta-
vaszszal volt, a másik a közel-
mult hetekben.

A ezéllövő versenyek meg-
honosításának eszméje egészen
Szemere Miklóstra vall. Érdekes
az eszme is épen úgy, mint a
megteremtője. Szemere Miklós a
mi kis társadalmi életünkben ki-
váltóságos ember. Kétségtelenül
termékeny elme, akinek eszméi
vannak, s akinek módjában áll,
hogy eszméit azonnal meg is va-
lósíthassa. Az utóbbi tulajdonsága
kétség kívül a jelentősebb. Mert
Magyarországon nagyon sok a
termékeny elme, azonban az esz-
mékben való produktivitás a re-
ális kivihetőség eszközeinek hi-
ánya miatt legtöbbször meddő.
Épen ezért a becslés kellő mér-
tékével kell mérnünk az olyan
embert, mint Szemere Miklós.

Olyan ország vagyunk, amely-
nek még szüksége van mecená-

sokra. Társadalmi életünk nélkü-
lözi azokat az intézményeket, a
melyek szervei lehetnének egy
szétágazó fejlődésnek. Azok az
emberek, akik akármily czimen
vezetői a társadalom életének, ta-
lán elfoglaltságából, talán kénye-
lemszeretetből, vagy más vala-
milyen okból nem tekintik kül-
detésnek kiváltóságos helyzetüket,
pedig a nagy tömegek ösztöné-
ben van, hogy nem mozdul meg
addig, amíg arra impulzust nem
nyer.

Szemere Miklósnak tehát
meg van az a kétségtelenül nagy
előnye a társadalomban vezető
szerepre hivatott barátai fölött,
hogy ő érzi annak a szükségét,
amit az ő előkelő világában má-
sok nem éreznek, érzi, hogy tár-
sadalmi helyzete, körülményei
kötelezik valamire. És ennek az
érzésnek a hatása alatt Szemere
nevével sűrűn találkozunk a tár-
sadalmi élet ama periferiái kö-
zött, ahol otthon van: a sportvi-
lágban.

A ezéllövő-verseny eszméjé-
nek mint társadalmi intézmény,
értékét ma még nem lehet meg-
állapítani. A ezéllövés mai for-
mái közt még uri sport s mint
ilyen nem is általános értékű.
Valószínű, hogy nem is válik

T Á R C Z A.

Halvány volt. . .

*Halvány volt, mint a fehér róza,
Nem is volt Ő tán földi lány,
Kit lánggal égve megszerettem,
Egy szép tavasz-nap alkonyán. . .*

*Akkor fakadtak a virágok,
Mikor közöttük föl lelém
S hogy ősszel azok messze szálltak,
El szállt velük Ő is szegény! . . .*

Somogyi Géza.

Az első és az utolsó.

— Reminescenciák. —

Fájó lábaim ide szögeznek a puha
karosszékhez. Mozdulatlanul ülve, a siri
csendben önkénytelenül is az idő mulásá-
ról gondolkodom.

Az idő mulik! Rendületlenül halad
sietve tovább, semmi sincs, ami utjában

megakadályozhatná haladását. Az idő mu-
lik. Olyan törvény ez, amely megváltozha-
tatlan, megdönthetetlen, a melynek még
csak elképzelni se tudjuk az ellenkezőjét.
Mi is lenne akkor, ha az idő állna, ha az
idő nem haladna, sietve, gyorsan. . . Az idő
mulik.

És mégis hányan vannak, a kik a
boldog szerelem korszakában meg akarják
állítani az idő folyását, nem gondolva meg,
hogy ugyanazon édes pillanatok, mások-
nak úgy lehet keserves könyök özönét fa-
kasztják.

Nem könnyörtelenség a haladás az
időtől. Mulásában fenségesen nyilatkozik
meg a legszebb erények egyike: az irga-
lom.

* * *

Volt idő, a mikor én is megakartam
állítani az idő folyását, megakartam állí-
tani az első esők gyönyörteljes pillanatát,
de az idő mult, haladt tovább rendületle-
nül.

Abban a korban éltem, a melyben a
bohóság és jókedv derüje ragyogja be az
ember minden tettét, a melynek aranyos

kedéllyel átélte kalandjait, vig epizódjait,
bár az idő rég fátyolt borított már reájuk,
el nem tudom egészen felejteni sohasem.

Egyik ismerősömnél találkoztam vele
először. Nemsokára azután bekövetkezett
nálam az az állapot, a melyet „gyereksze-
relem“-nek szoktak nevezni.

Kimondhatatlanul szerelmes voltam.
Mikor ott állott mellettem, véletlenül ke-
zemhez ért puha kis kaesója, visszatár-
toztathatlanul rohant a bizsergő vér a fe-
jembe s tisztán hallottam annak a kis
zakatoló jószágnak minden egyes dobba-
nását

Egyszer azután az a kis kéz ott ma-
radt az enyémben, láng lett egész vérem.
Remegve karoltam át, izgatottan sugtam
fülébe mindazt, ami szívem mélyéből aj-
kaimra tódult Mindkettőnket elszé-
dített az a boldog mámorító érzés, piheg-
ve hajtotta fejcsékéjét vállamra és elcsat-
tant a felejthetetlen — első esők . . .

* * *

Borongó őszi reggel volt. Az elsár-
gult levelek nyirkosan, összezsugorodva
lógáltak a csupaszkodó ágakról. A sűrű köd

azzá. Olyan fajtája a sportnak, amelynek nincs meg a köznapi praktikuma.

Hanem mint uri sport is, van olyan értékes, hogy intézménynyé való emelése gazdagodást jelent. Gazdagodást tanulságaiban amelyekre mindig alkalmunk nyílik, valahányszor valamely sportág művelésében összemérjük képességünket a külfölddel.

A második nemzetközi és országos czéllövő-verseny, a mely a múlt hetekben zajlott le, szintén gazdag volt tanulságokban. A külföld gyakorlottabb a czéllövésben, mint mi. Ne röstelkedjünk miatta. A czéllövést sportként még nem üztük idehaza. Valamikor a szittyá-ősök nyilai ellen litániákat énekeltek a jámbor szlávok és germánok, akik ma, úgy látszik, jobban tudnak nyilazni, mint mi, az ősök unokái. Nem nagy veszedelem. Tanulékonyak vagyunk és bizonyos, hogy azok a sportemberek a kik a második nemzetközi és országos czéllövő versenyen a háromszáz méter lötvolságra kiállított fehértáblák fekete köréibe csak elvétve tudtak beletálcálni, rövidesen már győztesei lesznek a czéllövő versenyeknek. Mert ez uri sport s a természetünkben van, hogy szeretünk urak lenni.

H i r e k.

— **Színház.** Érdekes előadás volt szombaton, f. hó 10-én. Cassanovát adták nagy közönség előtt. Báthori Cassanova szerepében igen ügyesen adta a hirhedt nőcsábítót. Erneyei a sátán szerepében jól alakított. Kövi Juliska, Pethő Stefi különböző szerepeikben igen kedvesek voltak.

nedves leplet borított a talajra. Mint az elhaló természet utolsó lélekezése, nehézkes szellő mozgatta a lombzattól megfosztott ágakat. . . .

A természet gyászba horult.

Ott álltam mellette. Kórágán silylődt már hosszú idő óta. Arcának piros rózsái eltűntek. Ragyogó fekete szemei elvesztették már fényüket.

Aggódva tartottam hidegülő kezeit, de vártam, hittem, hogy még mosolyogni fog majd reám s feljönnek majd ismét a régi boldog percek.

De másként volt megírva. Mindennek másként kellett történnie. A gyenge virágszálnak, alig látta bár az élet tavaszát, már is a halál fagyos, dermedt ölelését kelle éreznie.

Reszkedve, remegve néztem, mint érinti a halál fagyasztó szele. Összeszorított ajakkal, némán álltam ott, de bensőmben a kétségbeesés demona tombolt.

Ő még egyszer reám mosolygott, keze megmozdult az enyémben, szemében mégegyszer fellobogott az a tűz, a mi a pezsgő élet jele s izgatottan megszorította kezem.

Beszélni akart, de ajkaira nem jött szó, csak nézett hosszan epedve, vágólván.

Magához akart vonni. Lehajoltam hozzá. Gyászos merév tekintetem összetalálkozott sovárgó pillanatásával. Még kö-

Abonyi Teruska, mint a sátán felesége, tehetségének erős tanujelét adta. Vigh Ernő előadása kellemesen hatott. Általában a darab sikerült, még a karénekesek is megállták helyüket.

Vasárnap este „Petőfi élete és halála” című darab került színre. Nagy vállalkozás volt ez a társulattól, üres háztól lehetett tartani, de közönség azért várakozáson felül volt. Szereplők szerepeiket nagy lendülettel adták. Fehér, Petőfi a nagy költő jellemeit erős akarattal kidomborítani igyekezett — ami sikerült is neki — Dobosné Julia szerepében, Ligeti mint honvéd nagy élénkséggel játszottak. Előbbinél határozott drámai tehetséget észlelhetünk. A játék szép, összhangzatos volt és jól esett már az egyszer a Szózatot is hallanunk a színpadról.

Hétfőn este „Bob herceg”-et adták harmadszor, fél helyárrakkal. Bobról már irtunk egy alkalommal bővebben. Most csak annyit akarunk konstatálni, hogy az előadás sokkal összhangzatosabb volt, mint a két előbbi.

A Heidelbergi diákélet — A megelégedésnek érzése töltött el bennünket a keddi előadás után. Kövi Juliska Kató szerepében bájos egyéniségének teljes egyszerűségével és ez által teljes pompájával, az egész közönséget elragadta. Oly kedvesen, vidáman, természetesen játszott, hogy minden jelenése után nyílt színen is megtapsolták. Zilahi nagy eleganciával erős érzéssel játszott és nem győzzük eléggé csudálni, kik rohamos fejlődését megfigyelhetjük. Bátor, Ligeti, szerepeiknek teljes kidomborításával, Erneyei igen érdekes komikus előadásával a darab sikerét teljessé tették. E darabban általában mind megállták helyüket. Igen örvendünk, hogy városunk színe-javát, műértő közönségét, ez előadásnál láthattuk.

Szerdán. A „Dolovai nábob leányá”-nak, nem volt publikuma. Ilyen üres ház még nem volt Baroson. A szereplők azért — a kevés, de válogatott közönségtől kelendő elismerésben részesültek. Zilahi, Erneyei,

zelebb hajoltam s a következő pillanatban ajkaink egymásra tapadtak.

Ez volt az utolsó csók!

Gyászba borult előttem az egész mindenség!

Az idő mult, haladt tovább rendületlenül s mégis minden perczenek mulása egész örökkévalóságnak tetszett előttem. Szerettem volna, ha az évek perceké az évtizedek órákká váltak volna és úgy rohantak volna a multnak, mindent elnyelő homályába. És az idő lassan — lassan mult

Mély fájdalomra, mérhetetlen bánatomra s haladó idő minden egyes perce egy-egy csokély de oly enyhe fátylat vetett reá, gyenge ködszerű valamit . . . előbb sötétet, majd mindig, mindig világosabbat. E sok vékony fátyol összesége képezi most a feledést.

S ez a mindent behegesztő ár, csak az idő mulásánál kapható.

Az idő maga az enyhület. Fátyolával betakarja a legfájdóbb sebeket is. Évek, évtizedek multak el azóta, a deli ifjúból megtört aggastyán lett, a virgoncz ifjúból székét őrző tehetetlen öreg s az idő mulása annak a sebeit is betakarta s meg is gyógyítja majd örökre.

Szundy Károly.

Bátor, Ligeti mind beleélték magukat szerepeikbe, Kövi mint Szentirmayné, mint mindig, úgy ma is enni való volt. Dobosné, Vilmat pompásan adta. Dobos, Merlin bároja is tetszett.

Csütörtökön. Gorkij Maximnak borzalmasan igazságos drámája az Éjjeli menhely került színre.

Oly nagy igazságoknak a halmazát találtuk e felséges műben, mint talán még sehol sohasem. Minden züllött szavában a kérlelhetetlen kritika, a borzasztóan nagy igazság hangzik fel és e mocsártergennek felcsillámoló lidérczényei élénk világot vetnek a züllöttségnek eddig még meg nem irt fokára. Azt mondja Luka: „hogy lenne jó a halotthoz, mikor még az élőhöz sem jó?” „Minden ember azt akarja, hogy csak a szomszédja legyen bécsületes” és ehhez hasonlók számtalanja és azt kellett éreznünk, hogy a züllők szavának igazsága, nem a ferde felfogás könnyelmű kifejezése, hanem élet igazságok, melyek a civilizált nagy világot jellemezve érintik. A színészek hűen, nem erőszakoltan, egyszerű természetességgel játszottak. És ez hatott. A dicséret hangján szólhatunk mindenkiről, de ki kell emelnünk feltűnő jó játékaért Bátorit, Pethő Stefit, Medgyasszay Ilonát, Fehér Károlyt és Zilahi Jánost. Ők alakításukban (szabadjon e kifejezést használnom) remekeltek, a darab nagy hatással volt a közönségre — és örömmel konstatálhatjuk, hogy a ház zsufolásig megtelt.

Pénteken (Casanova másodsor) fonynyadtan, kedvtelenül, kis közönség előtt folyt le. Nagyobb elismerésben csak Abonyi (Pompadour) és Erneyei (XV. Lajos) duettje részesült.

Szombaton a Czigánybárót adták. Lapunk zárta miatt csak jövő számunkban foglalkozunk bővebben a játékkal. Vasárnap Czigányélet, mely előadást igen nagy érdeklődéssel várják. Az előadás Zsolnai zenekara játszik. Hétfőn a Heidelbergi diákélet, másodsor jön a közönség elé.

— **Hálaadó Istenítisztelet.** Szombaton reggel 9 órakor, a helybeli róm. kath. templomban Deák Ferencz születése napjának 100 ik évfordulója alkalmával hálaadó istenítisztelet volt, melyen egy hivatalos személyek, mint a közönség részt vett.

— **A Barcsi Olvasóköriek** f. hó 18 án, vasárnap d. u. 3 órakor saját helyiségekben Deák Ferencz hallhatatlan emlékének szentelt disz-közgyűlésén az ünnepi beszédet dr. Piszár Antal akadályoztatása miatt ifj. Schapczon Géza fogja megtartani.

— **Földrengés.** Vasárnap reggel fél 3 órakor erős földrengés riasztotta fel államkórból, a különben esendes Baros lakóit. Iszonyu robbajjal több másodperczig tartó, három erős lökést lehetett érezni. Nagyobb baj nem történt. Számos ház fala megrepedt s kéménye ledől.

— **Öngyilkosság.** Peterhaus Antal Calmai illetőségű 31 éves asztalos segéd, f. hó 14-én este 8 órakor érkezett a barcsi állomásra a Kanizsáról jövő vonattal, a jegyváltásnál hirtelen éles késsel keresztül szurta nyakának véredényeit, s az éj folyamán meghalt. Az öngyilkosság okául azt mondotta, hogy alaptalan üldözés miatt lett öngyilkossá. 260 korona készpénz volt nála, mely 5 darab 50 koronás-

ból állott. A pénz eredetére azt állította, hogy kölesön kapta. A csendőrség nyomoz az ügyben, mert azt hiszik, hogy valami bűn nyomhatta lelkét a szerencsétlennek, nincs kizárva, hogy az állomáson véletlenül jelen volt csendőrök látása kergette a halálba.

— **Kossuth szobor Nagyatádon.** Chernel Gyula képviselő költségén készített Kossuth-szobor ünnepélyes leleplezése mint biztos forrásból tudjuk e hó 25-én megy végbe Nagyatádon. A leleplezési ünnepélyre Kossuth Ferenc társaságában leutaznak: Mezőságy Béla, Rákos Viktor, Olay Lajos, Kacs Kovács Géza, Kapocsi Jenő, Hentaller Lajos, Kubik Béla, Kállay Leopold, Nesi Pál és Pallay Sándor, a függetlenségi párt titkára. Valószínűleg, hogy a szép hazafias ünnepélyen nagy számmal fognak megjelenni a vidék függetlenségi érzelmű polgarai, többek közt Baesről is, minthogy ez iránt már mozgalom indult meg iparosaink körében.

A leleplezési ünnep a következő sorrendben fog megtartatni: Reggel 48 moszár lövés jelzi a nap felvirradását. Utána a tűzoltók zenekara ébredőt fújva járja be az utcákat. Délután fél 9 órakor tartja a városi képviselőtestület diszközgyűlését, a melyen Steiner Miksa fogja a nap fontosságát méltatni. 10 órakor lesz az Ötvös felől jövő Kossuth Ferenc és képviselő társainak ünnepélyes fogadása a város határán. Itt dr. Lövy Ferenc fogja Kossuth Ferencet üdvözölni. Megelőzőleg banderiumos kocsik mennek az ötvösi országra a kik bevezetik az érkező képviselőket. Ezután a leleplezési aktus következik: 1. Szózat. Énekli az ifjúsági dalárda. 2. Ünnepi beszéd. Tartja: Dr. Noszlopy Gáspár. 3. Chernel Gyula átadja a szobrot. 4. Knapp László községi bíró beszéd kíséretében átveszi. 5. A koszorúk elhelyezése. 6. Ünnepi óda. Irta és szavalja: Török I. 7. Hymnus és Kossuth dal éneklése. Ennek végeztével banket a „Mátyás király“-féle vendéglőben.

— **A osokonyai „batyu-bál“** a múlt szombaton este tartatott meg — jó anyagi sikerrel. Aránylag kevesen vettek részt a társadalom minden osztályából; de a kik megjelentek: jól mulattak a hajnali órákig. Nagy várakozással és érdeklődéssel volt a közönség a tombolajáték iránt; annyival inkább, mert Ligeti Miklós budapesti szobrász-művész úr is küldött a kisorsolási nyeremények gyarapítására egy művészies kivitelt, majd egy méter magas szobrot (a salgótarjáni öreg kislíró, elibe tartott „hirdetmény-nyel“, szemüveggel, dobbal.) E kis szobor után 70 korona folyt be s ez képezte a tiszta jövedelmet; mert a többi bevétel a szokásos kiadások emésztették fel. A szobrot gróf Széchenyi Géza úr nyerte el, ki a hatvan sorszámból egymaga 25 számot tett meg s utólagosan még tíz koronát ajándékozott a jövedelem szaporítására.

— **Új fegyver és ruha a csendőrmestereknek.** Ujabbán a járási székhelyeken lakó csendőrmestereknek a fekete bőr-toku kard helyett a hosszú, aczeltoku kard viselését határozta el a hatóság, mely városunk csendőrmesterénél is már látható. Mint halljuk, hamarosan ruhájuk viselésében is változás lesz az ily csendőrmestereknél.

— **Raktár kimutatása a magyar leszámítoló- és pénzváltó-bank barcsi raktárainak.** Készlet f. hó 1-én 148266 mm. 2201150 kor. biztosítási érték. Beraktár-lás f. hó 1-től 15-ig 42685 mm. 641000 kor. biztosítási érték. Összesen 190951 mm. 2842150 kor. biztosítási érték. Kirak-tárlás f. hó 1-től 15-ig 46061 mm. 694650 kor. biztosítási érték. Készlet f. hó 15-én 144890 mm. 2147500 kor. biztosítási érték. Részletezés: 45728 mm. búza 3115 mm. rozs, 5782 mm. árpa, 41024 mm. zab, 39829 mm. tengeri, 508 mm. hüvelyesek, 8904 mm. különféle.

— **Helyreigazítás.** Bolanden Konrád a „Farizeusok és Szadduceusok“ c. legújabb, a szerző arcképével és sajátke-süleg irt életrajzával díszített munkájának ára *börkötésben* 3 kor. 40 fill. *vászonkötésben* 2 kor. 80 fill. (nem pedig 3 kor. 40 fill.) füzve 2 korona.

A Benzinger-Bossányi-féle munka címe nem *Képes Biblia*, hanem „Bibliai történetek.“ A Szent Missiók Gondnoksága Budapest, II., Kapucinus Zárda.

— **Irodalmi értesítő.** A „Havi Füzetek“ I—IV. számában a „Ferenc József Árvaház“ javára megjelent a következő munka: „*Adomák és Veszemék*, hazudozások és igazmondások, képes élecek és illusztrált képtelenségek, mulattató versek és neveltető elbeszélések, mű- és kifordítások, ötletek, új szók és talányok Lexikona *Dvorzsák* prelátus gyűjteményéből 2300 szám, száznál több képpel illusztrált 80 iven, egész vászon diszkötésben és 4 írva négy korona beküldésekor portomentesen küldi meg a Szent Missiók Gondnoksága Budapest, II., Fő-utca 32.

— **Háziaszonyok elővigyázat!** Az a rendkívüli kedveltség, melynek a Kathreiner-féle Kneipp-malata kávé évek hossza során át örvend, mindig újabb silány utánzatokat hoz létre. Hogy ezektől s így hátrányuktól kellőleg megóvhas-suk magunkat, kérjünk mindekor csakis a „valódi Kathreiner-t, és vizsgáljuk meg a csomagot minden vásárlás alkalmával, hogy rajta van e Kneipp páter arcképe mint védjegy és a Kathreiner név.

Szombati levél.

Deák Ferenc napja.

Visszatérő emlékei hajdani nagyságunknak rá nehezedenk szívünkre. Nyomasztó hatását, kellemetlen helyzetnek nevezzük, kötelességre hívó szózatát, meg nem hallgatjuk, bölcs tanácsát mellőzzük. Szabad a gondolatunk, lovagias a csele-

kedetünk, frazissal telt a beszédünk, — kell ennél több? Okulás? mire? mihez? kinek?

A hazabölese született 100 évvel ezelőtt. Más viszonyok közt, rabság közepette, bukásunk elején! Egy halott korszak levegőjét szívta magába — és szavának lehelete egy szabad, élő nemzetet teremtett. Megállt egy egész korszakkal szemben, megvívott hatalmas ellenséggel, de kezében nem a kardot tartotta, hanem a törvényt, szavában nem a kihívó kritika, hanem a bölcs megfontolás hangzott fel, tetteiben nem a személyes érdek, hanem a haza java működött. Deák Ferenc volt ez, a szerénységnek, bölcsességnek, tudásnak és önzetlenségnek mintaképe.

Ereinkben magyar vér csergedez, keblünkben magyar szív dobog, szánkából magyar érzés kifejezése hallszik, — de tetteinkben nem vagyunk az ő tanítványai. Nem tanulunk, nem okulunk, sorvasztó fásultság bénító érzése fog el bennünket, ha a hazáról van szó. Nincs lelkesedésünk az eszmétől, közönyösen fogadunk mindent, gunynak tesszük azt ki, kinek ifju szívében még a buzgóság lángja is kapja a szunyadó hazaszeretetet; mosolygunk felette, bár bátorítani kellene, gyengítjük ahelyett, hogy erőt adnánk neki és szánakozó mosolylyal nézzük, bár azt kellenne kiáltanunk feléje, hogy: „előre.“

Holnap egy beszéd fog elhallatszani. Lehet, hogy bele önti szónoka mind azt a keserűséget, mely szívünkben felhalmozódott; tán keserű fájdalomunk égő tüzzé válik és felgyújtja a haza bölcsének emléke kötelességünk mécsvilágát; lehet, hogy csak a megemlékezés hangja szólal meg holnap — hiszen mindegy — de egy az: hogy a sok-sok kör közt ime ez az egyedüli, mely nem röstelt büszkén, hazafias-ságával, igaz magyar érzésével a nagy napon megemlékezni a legbölcsőbb magyarról.

Úgy érzem: Deák szelleme egy kis tért hódított nálunk is, de oly kicsiny, elenyésző, hogy alig vesszük észre. És bölcsünk 100 éves születés napján mikor az ország minden magyar embere üdvriadalmát hallatja, midőn a büszkeség a hajdanért felesillámlik, hogy volt, de égő szomorúság a jelenért, hogy nincs, midőn a levegő az ő szellemével van tele, elfog a fájdalom bennünket, az akarat, mely már halott keblünkben, új életre kelni nem tud már, — hogy lehessünk azok, kiknek lenniük kellene: erősek a bajban, kitartók a vészben és mindenkor hazafiasak.

Merkur.

Ó jaji!



Megfojt ez az átkozott köhögés!

Köhögés rekedtség és elnyálkásodás ellen gyors és biztos hatásuak

Egger mellpasztillái

az étvágyat nem rontják és kítűnő ízűek.

Doboza 1 korona és 2 korona.

Próbadoboz 50 fillér.

Fő- és szétküldési raktár:

„NADOR“ gyógyszer-tár
Budapest, VI., Váci-körút 17.

Eljen!



Egger mellpasztilla csakhamar meggyógyított

Kapható: Barcs: Kohut Sámuel.
Barostelep: Schön Richárd.
Szigetvár: Salamon Gy. örökösei.
Visy Sándor gyógyszer-tárakban,

